

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120208857
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4120208857.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r. o., so sídlom Maňa, Pri parku 8, IČO: 50 528 874, proti žalovaným: 1. M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., Y. XXX/XX, 2. M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., Y. XXX/XX, o zaplatenie 242,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. mája 2022 č. k. 19Csp/88/2020-165 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4. augusta 2022 č. k. 19Csp/88/2020-205 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol (I.). Rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 7,03 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II.). Žalovaní v 1. a 2. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (III.). Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 489, § 546, § 548 ods. 1, § 724 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 18 ods. 1, 2, 4, 5, § 24 ods. 1, 2, 3 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení účinnom ku dňu vzniku právneho vzťahu, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2 písm. a) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a z vykonaného dokazovania súd zistil, že zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 30. 06. 2016 (ďalej len ako „zmluva“) vyplýva, že túto zmluvu uzavrel žalobca ako advokát so žalovaným v 1. rade ako klientom. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytovanie právnych služieb v konaní vedenom Okresným súdom Nové Zámky pod sp. zn. 16C/356/2015, v ktorom žalovaný v 1. rade žaloval Slovenskú republiku (v mene SR konalo Ministerstvo spravodlivosti SR) o zaplatenie náhrady škody vo výške spôsobenej pri výkone verejnej moci. Ďalej bolo predmetom zmluvy zastupovanie v iných súdnych a mimosúdnych veciach s predmetným konaním súvisiacich a iných právnych veciach podľa požiadaviek klienta. Z tejto zmluvy, ale aj z vyjadrenia žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade mal súd preukázané, že žalobca sa so žalovanými dojednal na odmene za právne služby vo výške 65,- eur za 1 hodinu. Podľa bodu 5. zmluvy právne služby sa poskytujú najmä ako: písomné, emailové, telefonické alebo osobné právne poradenstvo a konzultácie, štúdium súdnych spisov alebo administratívnych spisov a vecne súvisiacej právnej dokumentácie, príprava a spisovanie žalôb, návrhov, podnetov, vyjadrení, stanovísk, opravných prostriedkov a iných potrebných právnych písomností adresovaných na orgány verejnej moci alebo tretím osobám, príprava na mimosúdne rokovanie, súdne pojednávanie alebo

administratívne pojednávanie a zastupovanie klienta na takom rokovaní alebo pojednávaní. Podľa bodu 4. zmluvy zmluvné strany dohodli odmenu advokáta podľa § 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „vyhláška“) podľa počtu hodín potrebných na poskytnutie právnych služieb, v peňažnej sadzbe 65,- eur za 1 hodinu. V odmene nie sú zahrnuté náklady, ktoré je povinný znášať osobne klient, najmä súdne poplatky. Advokát môže požadovať od klienta zloženie primeraného preddavku na odmenu. Bez zloženého preddavku advokát môže dočasne pozastaviť poskytovanie právnych služieb. V zmysle bodu 5. zmluvy v prípade výkonu právnej služby v inom meste ako je sídlo advokáta (Nitra), prislúcha advokátovi náhrady pohonných hmôt a amortizácie vozidla podľa zák. č. 283/2002 Z. z., ako aj náhrada za čas strávený cestou do tohto mesta (ako aj z neho) podľa § 17 ods. 1 vyhlášky (t. j. pre rok 2016 v sume 14,30 eura za každú aj začatú 1 hodinu). Podľa prvej a druhej vety bodu 6. zmluvy advokát účtuje klientovi odmenu a ostatné dohodnuté nároky podľa rozsahu skutočne vykonaných právnych služieb. Splatnosť faktúry je 5. deň od doručenia do dispozičnej sféry klienta. Podľa bodu 9. zmluvy advokát sa zaväzuje uplatňovať a využívať všetky právne prostriedky a argumenty, ktoré podľa svojho presvedčenia pokladá pre klienta za prospešné. Ohľadne aplikácie jednotlivých právnych prostriedkov, ktoré advokát uzná za vhodné alebo potrebné uskutočniť, platí, že klient udeľuje advokátovi vecne a časovo neobmedzený súhlas. Advokát nezodpovedá za výsledok konania (alebo iného právneho postupu) pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci, ktorý je pre klienta (čo len čiastočne) negatívny, pokiaľ by taký výsledok bol iba dôsledkom odlišného právneho názoru súdu alebo iného orgánu verejnej moci ako má advokát na niektorú právnu okolnosť. V bode 14. zmluvy je uvedené, že žalovaná v 2. rade preberá ručenie za splnenie všetkých peňažných záväzkov klienta vyplývajúcich z uvedenej zmluvy voči advokátovi a prehlasuje ako ručiteľka, že osobne splní tieto záväzky za klienta, ak ich riadne a včas nesplní klient. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/357/2015 vyplýva, že žalovaný v 1. rade dňa 28. 11. 2014 doručil Okresnému súdu Nitra žalobu voči Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti SR o náhradu škody vo výške 77 000,- eur. Žalovaný v 1. rade poukázal na pochybenia Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/177/2011, ktorý podľa neho konal v rozpore so zákonom, keď o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodol v zákonnej lehote do 30 dní. Uznesením zo dňa 21. 05. 2015 č. k. 7NcC/20/2015-118 bolo rozhodnuté o vylúčení sudcov Okresného súdu Nitra z prejednávania a rozhodovania veci a vec bola prikázaná Okresnému súdu Nové Zámky. V konaní sa na výzvu súdu žalovaný písomne vyjadril v podaní zo dňa 16. 07. 2015, v ktorom poukazoval na nesplnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pretože nebol preukázaný nesprávny postup Okresného súdu Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/177/2011 ani priama príčinná súvislosť medzi namietaným konaním orgánu verejnej moci a vznikom ujmy, ktorej náhrady sa žalovaný v 1. rade v predmetnom konaní domáhal. Zo stanoviska Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 21. 05. 2015 k žiadosti žalovaného v 1. rade o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyplýva, že žalovaný v 1. rade bol vyrozumený, že jeho žiadosť bola predbežne prerokovaná a vyhovie jej nebolo, pretože nebolo kumulatívne preukázané splnenie zákonných podmienok na náhradu škody. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 05. 12. 2016 vyplýva, žalovaný na tomto pojednávaní vzniesol námietku premlčania, uvádzajúc, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol prijatý na OS Nitra dňa 12. 09. 2011, dobrovoľná dražba prebehla 04. 10. 2011, žalobca si uplatnil náhradu škody u žalovaného 01. 12. 2014 a zároveň v tom čase bol podaný predmetný návrh na OS Nitra 28. 11. 2014. Poukázal na ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, v zmysle ktorého uplynula trojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody. V konaní 16C/356/2015 sa dňa 07. 02. 2017 konalo ďalšie pojednávanie, na ktorom súd vykonal výsluch žalovaného v 1. rade a žalovanej v 2. rade (svedkyne). Na pojednávaní pred Okresným súdom Nové Zámky dňa 09. 08. 2017 žalobca ako právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že študoval pripojené spisy, avšak až do termínu pojednávania nebol pripojený spis 9C/177/2011, ktorý považuje za najdôležitejší a potreboval by sa s ním oboznámiť, keďže do konania vstúpil až po podaní žaloby. Ďalej uviedol, že k vznesenej námietke premlčania sa vyjadrí nechce. Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému v predmetnom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/356/2015-289 zo dňa 09. 08. 2017 vyplýva, že žaloba žalobcu Milana Kurkina voči žalovanému Ministerstvu spravodlivosti SR o zaplatenie sumy 77 000,- eur bola zamietnutá a žalovanému bola priznaná náhrada trov konania. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobu nepovažoval za dôvodnú. Súd mal preukázané, že žalobca v predmetnom konaní doručil žalovanému výzvu na predbežné prerokovanie sporu dňa 04. 12. 2014, avšak sám uvádzal, že samotná škoda mu vznikla dňa 04. 10. 2011, kedy došlo k vydraženiu nehnuteľnosti, ktorá tvorila jeho výlučné vlastníctvo, čo potvrdila i vypočutá svedkyňa. S poukazom na ust. § 19 ods. 1 zákona súd mal za to, že nárok je premlčaný. Súd mal za to, že lehota na podanie žaloby uplynula 05. 11. 2014. Bez ohľadu na to, že žalobca sa domáhal nároku v zmysle nesprávneho úradného postupu tým, že nebolo

vydané predbežné opatrenie v zákonnej lehote, súd konštatoval, že nárok žalobcu i vzhľadom na tieto skutočnosti by bol premlčaný, keďže súd mal preukázané z potvrdenia Okresného súdu Nitra, že vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra dňa 12. 09. 2011, 30-dňová lehota na rozhodnutie o predbežnom opatrení uplynula 12. 10. 2011 a nárok na náhradu škody v prípade preukázania nesprávneho úradného postupu mohol žalobca uplatniť na súde najneskôr 13. 10. 2014. Bolo by tomu v prípade, ak by bol návrh úplný, čo však v danom prípade nebol a žalobca bol vyzvaný na doplnenie návrhu uznesením zo dňa 16. 11. 2011, návrh doplnil 02. 12. 2011 a návrhom zo dňa 25. 11. 2011 sa domáhal prikázania veci inému súdu. Súd konštatoval, že v prvom rade považoval nárok za premlčaný, ale rovnako mal za to, že neboli preukázané ani základné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody, pretože súd nezistil nesprávny úradný postup Okresného súdu Nitra. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 12Co/129/2018-343 zo dňa 26. 11. 2019 o odvolaní žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09. 08. 2017 č. k. 16C/356/2015-289 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, poukázal na jeho vecnú správnosť. Z predfaktúry č. 1/2020 zo dňa 10. 08. 2020 mal súd preukázané, že žalobca ňou žalovaným vyúčtoval odmenu a súvisiace náhrady za právne služby poskytnuté v súdnom spore na Okresnom súde Nové Zámky č. k. 16C/356/2015 podľa špecifikácie uvedenej v žalobnom návrhu č. k. 19Csp/88/2020. Z osvedčenia o evidencii vozidla vyplýva, že žalobca je držiteľom osobného motorového vozidla Volkswagen Polo, EČV: NZ XXXCS, druh paliva benzín, so spotrebou 6,3 l/100 km. Podľa poštového poukazu zo dňa 30. 07. 2021 bola na účet žalobcu poukázaná suma vo výške 130,- eur od odosielateľa, ktorým bol žalovaný v 1. rade.

1.2. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu voči žalovanému v 1. rade na zaplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb žalobcom ako advokátom, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca ako advokát zastupoval žalovaného v 1. rade v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 16C/356/2015, v ktorom žalovaný v 1. rade žaloval Slovenskú republiku konajúcu prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti SR o zaplatenie sumy vo výške 77 000,- eur titulom náhrady škody pri výkone verejnej moci. Tiež mal súd preukázané, že žalobca a žalovaný v 1. rade dňa 30. 06. 2016 uzavreli Zmluvu o poskytovaní právnych služieb, v ktorej si dojednali vzájomné práva a povinnosti súvisiace so zastupovaním. Zmluvné strany sa dohodli na odmene advokáta v sume 65,- eur za 1 hodinu právnych služieb. Zároveň sa dohodli, že v prípade poskytovania právnych služieb v inom mieste ako je sídlo advokáta (Nitra), má advokát právo na náhradu pohonných hmôt a amortizáciu vozidla, ako aj nárok na náhradu za stratu času. Zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade je sa spravuje § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve. Zároveň ide o činnosť, na ktorú sa vzťahujú osobitné predpisy, a to Zákon o advokácii, ktorý žalobcovi ako advokátovi ukladá osobitné povinnosti vo vzťahu ku klientovi. Tieto povinnosti advokáta sú definované najmä v ustanovení § 18 tohto zákona. Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať záujmy klienta, a to na základe pokynov klienta a v súlade s ustanoveniami platných právnych predpisov. Ustanovenie § 18 ods. 2 Zákona o advokácii advokátom *expressis verbis* stanovuje povinnosť advokáta konať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Komentár k ustanoveniu § 18 Zákona o advokácii hovorí: „Postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorú treba chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných formálnych podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady viažuce sa na právnu erudovanosť, schopnosť vedieť pracovať s inými, chápať ich problémy až po vonkajšie prejavy advokáta. Na to nadväzuje aj svedomitosť a čestnosť pri využívaní všetkých právnych prostriedkov na presadzovanie záujmov klienta. Od advokáta sa očakáva, že ak má presadzovať záujmy klienta vystupovaním priamo pred rôznymi orgánmi a súdmi alebo prostredníctvom ním vyhotovených písomností, bude to na úrovni stavu, ktorý advokát reprezentuje. Pri určení postupu na presadzovanie záujmov klienta musí advokát voliť také formy a prostriedky, aby sa naplnili ciele a očakávania klienta. Preto musí advokát klienta od začiatku informovať o všetkých možnostiach vývoja jeho prípadu. Prvoradý je vždy záujem klienta a až potom nasleduje záujem advokáta zaslúžiť si za svoju prácu odmenu, preto je čestné, ak advokát klienta informuje o využití právnych prostriedkov na dosiahnutie jeho cieľov primeranými prostriedkami smerujúcimi k prospechu klienta. Ak je advokátovi od začiatku zrejmé, že podľa zadania klienta nemôže byť vo veci úspešný z dôvodov zákonných prekážok, je z jeho strany čestné, aby klienta na to upozornil a nesnažil sa predstierať, že dané problémy sa dajú vyriešiť.“ (Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol.

Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, 768 s.). V súdnom spore žalovaní namietali, že žalobca pri poskytovaní právnych služieb nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Tvrdili, že žalobca ich nepoučil o tom, že nárok, ktorý si žalovaný v 1. rade uplatnil na Okresnom súde Nové Zámky v konaní sp. zn. 16C/356/2015, je premlčaný a bolo preto podľa nich nevhodné na súd do Nových Zámkov cestovať. Túto námietku súd považoval za dôvodnú. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/356/2015 bolo preukázané, že žalovaný v predmetnom konaní uplatnil námietku premlčania na pojednávaní dňa 05. 12. 2016, pričom presne uviedol, z akých dôvodov považuje nárok za premlčaný, aká je podľa neho premlčacia doba, časovo ohraničil plynutie premlčacej doby. Žalobca i žalovaný v 1. rade boli na tomto pojednávaní prítomní, k vznesenej námietke sa však nevyjadrili a neurobili tak ani neskôr v priebehu konania. Ďalšie pojednávanie v predmetnej veci sa konalo dňa 07. 02. 2017 a následne aj dňa 09. 08. 2017. Na pojednávaní dňa 09. 08. 2017 žalobca ako právny zástupca žalovaného v 1. rade uviedol, že k vznesenej námietke premlčania sa vyjadriť nechce. Takýto postup podľa názoru súdu nie je možné považovať za postup s odbornou starostlivosťou. Žalobca ako advokát musel predsa vedieť, že dôvodné vznesenie námietky premlčania žalovaným pre žalujúcu stranu znamená, že v konaní úspešná nebude. Pokiaľ bol žalobca presvedčený o nedôvodnosti tejto námietky, mal v konaní Okresným súdom Nové Zámky uviesť, prečo ju za dôvodnú nepovažuje, ako ju posudzuje alebo uviesť iné skutočnosti, ktoré by súd presvedčili o tom, že nárok premlčaný nie je a žaloba žalovaného v 1. rade je dôvodná. Toto však žalobca ako advokát v konaní neurobil. Na pojednávaní, na ktorom bola námietka premlčania vznesená síce uviedol, že sa k nej písomne vyjadrí, v spise Okresného súdu Nové Zámky však nijaké vyjadrenie nie je, žalobca sa k tejto námietke nevyjadril ani na nasledujúcich pojednávaniach. Napriek skutočnosti, že premlčanie automaticky neznamená zánik nároku, súd v civilnom konaní je povinný na vznesenú námietku premlčania prihliadať a v prípade, ak je dôvodná, žalobcovi nie je možné premlčaný nárok priznať. Judikatúra vo viacerých rozhodnutiach dospela k záveru, že priznanie premlčaného nároku žalujúcej strane je možné len celkom výnimočne, ak by súd dospel k záveru, že uplatnenie námietky premlčania je v rozpore s dobrými mravmi (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 226/2016 zo dňa 13. 12. 2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 137/2017 zo dňa 22. 03. 2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 249/2014 zo dňa 30. 07. 2015, rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 441/2013 zo dňa 31. 03. 2016, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 33/2012 zo dňa 03. 10. 2012 a ďalšie). Takýto postup v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky však nebolo možné očakávať, zvlášť za situácie, kedy žalujúca strana v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky na vyvrátenie predmetnej námietky neuviedla nič a nijako túto námietku nespochybnila. Žalobca v tomto konaní nepreukázal, že žalovaný poučil o tom, že Okresný súd Nové Zámky môže, vzhľadom na námietku premlčania, žalobu žalovaného v 1. rade zamietnuť a títo aj napriek jeho poučeniu trvali na tom, aby v konaní pokračoval. Tieto skutočnosti žalobca tvrdil, ale žalovaní jeho tvrdenia vyvrátili a žalobca iný dôkaz (napr. záznam o porade s nimi, udelenie písomného pokynu a pod.) nepredložil. Podľa názoru súdu je celkom nevhodné porovnávať cenu prípadne prehrateho súdneho sporu s nezachráneným ľudským životom tak, ako to žalobca naznačoval v jeho poslednom písomnom vyjadrení. Tak advokát, ako aj lekár si za svoju prácu zaslúžia adekvátnu odmenu, o tom niet pochyb. V prípade záchrany ľudského života je podľa názoru súdu lekár povinný urobiť všetko, čo je v jeho silách, aby človeka zachránil, a to aj za situácie, že záchrana života je málo pravdepodobná. Ak však niekto uvažuje o tom, či je dôvodné sa súdiť, je podľa názoru súdu nutné, aby si zvážil, či je predpoklad, že v konaní uspeje alebo je pre neho výhodnejšie v konaní nepokračovať. Do vyhlásenia rozhodnutia súdu vo veci samej strana sporu nikdy so 100% istotou nevie, ako konajúci súd jednotlivé dôkazy vyhodnotí, ako vyhodnotí námietky strán, prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Advokát ako osoba právne znalá a skúsená by však mal vedieť aspoň odhadnúť pravdepodobnosť úspechu, resp. neúspechu strany sporu v konaní a mal by klientovi ako osobe, ktorá právnické vzdelanie nemá, vysvetliť, ako môže súd konkrétnu vec vyhodnotiť. Súd je povinný konať v medziach zákona, postupovať podľa platných právnych predpisov, rozhodnutie súdu v konkrétnej veci nemôže byť svojvoľné a arbitrárne, ale malo by vychádzať z daného riadne zisteného a vyhodnoteného skutkového stavu. Rozhodnutie súdu je vzhľadom na uvedené aspoň predvídateľné a osoba s právnickým vzdelaním a praktickými skúsenosťami so zastupovaním klientov v súdnych sporoch by mala vedieť aspoň odhadnúť, či je predpoklad, že strana v spore úspešná byť môže, alebo nie. V tomto spore žalobca nepreukázal, že ako advokát žalovaným vysvetlil, že námietka premlčania môže pre žalovaného v 1. rade znamenať stratu sporu. Žalobca sa dňa 09. 08. 2017 zúčastnil pojednávania pred Okresným súdom Nové Zámky, vediac, že v predmetnom konaní námietka premlčania bola žalovaným uplatnená, pričom sa vôbec nesnažil presvedčiť súd jej nedôvodnosti. Takéto konanie nie je možné vyhodnotiť ako konanie s odbornou starostlivosťou, preto žalobcovi nárok na odmenu za zastupovanie na pojednávaní dňa 09. 08. 2017 a nárok na náhradu cestovných výdavkov nepatrí. Rovnako mu nepatrí nárok na odmenu spojenú s

prípravou záverečnej reči v trvaní 1,5 hod. V spise Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 16C/356/2015 nie je založená záverečná reč žalobcu ako samostatný dokument. Pokiaľ mala byť záverečná reč žalobcom prednesená len ústne do zápisnice, súd zo zápisnice zo dňa 09. 08. 2017 zistil, že žalobca sa na záver predmetného konania vyjadril len veľmi stručne, v tom zmysle, že považoval za najdôležitejšie pripojenie spisu 9C/177/2011, žalobe žiada vyhovieť, pridrižiava sa všetkých doterajších písomných a ústnych vyjadrení a má za to, že žaloba je podaná v trojročnej premlčacej lehote. Vzhľadom k tomu, že súd dospel po pripojení spisu Okresného súdu Nové Zámky k záveru, že žalobca ako advokát s odbornou starostlivosťou nepostupoval, jeho nárok na zaplatenie odmeny a cestovných náhrad voči žalovaným vyhodnotil ako nedôvodný a žalobu zamietol. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade, že žalobca mu má vrátiť sumu 110,16 eura súd pre úplnosť uviedol, že toto vyjadrenie žalovaný v 1. rade uviedol len do zápisnice o pojednávaní v rámci svojho prednesu, preto ho súd vyhodnotil len ako kompenzačnú námietku, obranu voči žalobou uplatnenému nároku. V danom prípade toto vyjadrenie nie je možné chápať ako nárok uplatnený vzájomnou žalobou (vzájomná žaloba je podaním vo veci samej v zmysle § 123 ods. 2 CSP; musí spĺňať všeobecné náležitosti podľa § 127 CSP a osobitné náležitosti žaloby podľa § 132 a nasl. CSP; musí byť podaná písomne, a to v listinnej alebo elektronickej podobe). O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, v časti zastaveného konania súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi, pretože žalovaným pričítal procesné zavinenie na zastavení konania. Žalobca v časti o zaplatenie sumy 130,- eur (53,51% z predmetu sporu) vzal žalobu späť práve vzhľadom na zaplatenie žalovanej sumy. V časti konania o zaplatenie sumy vo výške 112,94 eura (46,48% z predmetu sporu) boli procesne úspešní žalovaní, pretože súd žalobu v tejto časti zamietol a vznikol im voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 7,03% ($53,51\% - 46,48\% = 7,03\%$) a v tejto časti mu súd priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov odvolacieho konania, boli v ňom v celom rozsahu úspešní žalovaní, preto majú voči žalobcovi nárok na náhradu jeho trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku I. napadnutého rozsudku, odôvodniac ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP a navrhol napadnutý výrok zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie. Zároveň žiadal v úspešnej časti priznať náhradu trov konania. Uviedol, že vo zvyšnej zamietnutej časti žaloby súd riešil otázku, či právne služby poskytnuté žalovanému v 1. rade v súdnom spore č. k. 16C/356/2015 na Okresnom súde Nové Zámky, špecifikované v bode 4. žaloby, boli dodané účelne a s potrebnou odbornou starostlivosťou. Zastáva názor, že otázka v bode 4. tohto odvolania nebola súdom vyriešená spravodlivo. Výkladová tendencia, ktorá extrémne favorizuje klienta, nevedie k spravodlivému výsledku. Záver o nedodržaní odbornej starostlivosti by bol namieste v situácii, keď advokát mešká s podaním žaloby, v dôsledku čoho sa nárok dostane do režimu premlčania. To však nie je prípad súdnej veci. Advokát prevzal zastupovanie už prebiehajúceho sporu č. k. 16C/356/2015 a jeho úlohou nebolo prípad vzdať, ale naopak, využiť všetky dostupné právne prostriedky na záchranu prípadu. Táto úloha bola dôsledne plnená a za vykonanú prácu prináleží advokátovi dohodnutá odmena. Súd postavil celú vec do roviny, že ak je žaloba podaná súdu po ustanovenej hmotnoprávnej lehote, je prípad stratený. To je však povrchný pohľad na vec, lebo premlčanie neznamená automaticky aj preklúziu. Žalovaný v 1. rade si individuálne riešil a organizoval predsúdne rokovanie so štátom (Ministerstvom spravodlivosti SR) aj podanie žaloby na súd. Advokáta oslovil so žiadosťou, že sa chce súdiť za každú cenu, lebo prišiel o bývanie a cíti sa poškodený a oklamáný. Advokát túto požiadavku uvádzal do praxe. Nesúhlasí so súdom v tom smere, že aplikovaná paralela z lekárskeho prostredia je nenáležitá. Túto paralelu opakuje, lebo v skutočnosti vystihuje jadro prípadu. Cez optiku, na ktorej je postavená obrana proti žalobe, by lekár mal mávnuť rukou nad pacientom v kóme a bez záujmu ho odpojiť od prístrojov. Úlohou lekára je predsa bojovať o záchranu pacienta do poslednej chvíle a za to prináleží lekárovi spravodlivá odmena. Ponúka sa aj iná expresívna paralela, ktorú - bez ohľadu, či to odvolací súd prijme - považuje za výstižnú. Ak si zákazník objedná v kaviarni cappuccino a následne protestuje, že on nezaplatí, lebo ho čašník nepoučil, že v objednanom nápoji je mlieko, ktoré zákazník nemá rád, len ťažko možno hovoriť o spravodlivosti, keď súd prizná zákazníkovi právo odísť z kaviarne bez zaplatenia, hoci zákazník dostal na stôl to, čo si objednal.

3. Proti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaní v 1. a 2. rade, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia veci. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý výrok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedli, že písomné vyhotovenie rozsudku na str. 2-12 je nesprávne, kde v písomnom vyhotovení rozsudku absentuje presne označenie prejednávaneho sporu. Namietli, že súdu unikla objektívna skutočnosť, a to súdna zápisnica o pojednávaní zo dňa 02. 05. 2022, kde žalovaný v 1. rade zmieňoval len na jednu hodinu, a nie na dve hodiny študovania žaloby žalobcom. I keď žalovaný v 1. rade zaplatil žalobcovi sumu 130,- eur, zmieňoval na len jednu hodinu priznania žalobcovi, z čoho je zrejmé, že žalobca je povinný vrátiť žalovanému v 1. rade sumu 65,- eur. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vysporiadal nesprávne. V ostatných bodoch súd prvej inštancie vecne správne vec posúdil a správne sa vysporiadal.

4. Žalovaní v 1. a 2. rade k odvolaniu žalobcu uviedli, že žalobu žiadajú zamietnuť, z dôvodu, že žalobca mal dostatok času pred pojednávaním dňa 09. 08. 2017 spis predložený žalovaným v 1. a 2. rade náležite preštudovať, s odbornou starostlivosťou a právne správne poučiť klienta, že nárok je premlčaný a žaloba nedôvodná, čo však žalobca neučinil. Je pravdou, že advokát prevzal zastupovanie už prebiehajúceho sporu, avšak s odbornou starostlivosťou mal poučiť klienta o premlčanom nároku a žaloby podanej nedôvodne, čo však žalobca ako advokát neučinil a zapríčinil vznik trov konania právneho zastupovania a trov konania. Tvrdenie, že žalobca využil všetky dostupné prostriedky na záchranu prípadu sa nezakladá na pravde, kde sám žalobca na pojednávaní uviedol, že k vznesenej námietke premlčania žalovaným sa vyjadriť nechce, teda klienta s odbornou starostlivosťou nehájil. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný v 1. rade ho oslovil s tým, že sa chce súdiť za každú cenu, sa nezakladá na pravde.

5. Opravným uznesením zo dňa 4. augusta 2022 č. k. 19Csp/88/2020-205 súd prvej inštancie okrem iného opravil chybu v písaní v záhlaví rozsudku v časti priezviska žalovaného v 1. rade a opravil aj zrejmu nesprávnosť v časti spisovej značky uvedenej na 2. až 12. liste.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými stranami - žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade vo vzťahu k výrokom, ktoré boli v ich neprospech vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaných odvolaní (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných zaplata sumy 242,94 eura titulom odmeny na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzavretej medzi stranami sporu dňa 30. júna 2016. V dôsledku plnenia zo strany žalovaných vzal v priebehu konania žalobcu o zaplata sumy 130,- eur späť a v tejto časti súd konanie zastavil, tento výrok je právoplatný. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom (druhým v poradí), ktorého zamietajúci výrok (I.) bol napadnutý odvolaním žalobcu a výrok o trovách konania (II.) bol napadnutý žalovanými v 1. a 2. rade, a keďže výroky o trovách konania sú výroky závislé od rozhodnutia vo veci samej, je potom celý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie premetom prieskumu odvolacím súdom.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade v odvolaniach dospel k záveru, že súd prvej inštancie, vychádzajúc zo skutkového stavu, zisteného vykonaným dokazovaním, vec správne právne posúdil, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k námietkam uvedeným v odvolaní žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade, odvolací súd uvádza nasledovné.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb dňa 30. júna 2016 podľa Zákona o advokácii a subsidiárne podľa ust. § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve. V tejto zmluve sa žalobca so žalovanými dohodol na podmienkach poskytovania právnych služieb, v rámci ktorej vystupuje žalovaný v 1. rade ako klient a žalovaná v 2. rade v pozícii ručiteľky za peňažné nároky klienta (bod 14. zmluvy). Žalovaní vyhľadali žalobcu, aby zastupoval žalovaného v 1. rade pred konaním vedeným na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16C/356/2015, výsledkom čoho bol vznik zmluvného vzťahu so žalovaným v 1. rade ako klientom a žalovanou v 2. rade v pozícii ručiteľa. Tiež bolo v konaní preukázané, že žalobca úkony uvedené v žalobe skutočne počas existencie právneho vzťahu z titulu zmluvy o poskytovaní právnych služieb vykonal, a to za dojednanú odmenu vo výške 65,- eura za jednu hodinu v súlade s ustanoveniami dohodnutými v predmetnej zmluve. V konaní bolo tiež preukázané, že sám žalovaný v 1. rade inicioval konanie na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 16C/356/2015 o náhradu škody podaním žaloby bez toho, aby bol v tom čase žalobcom právne zastúpený.

12. Hlavnou odvolacou námietkou žalobcu je skutočnosť, že posúdenie otázky, či žalobca dodal žalovaným právne služby s odbornou starostlivosťou nebola súdom vyriešená spravodlivo a výkladová tendencia súdu, ktorá extrémne favorizuje klienta, nevedie k spravodlivému výsledku. Uvádzal tiež, že žalovaný v 1. rade sám podal žalobu, on už prevzal zastupovanie v prebiehajúcom spore a žalovaný v 1. rade sa chcel súdiť za každú cenu, pričom on túto jeho požiadavku uvádzal do praxe. Odvolací súd po preskúmaní odvolacích dôvodov žalobcu dospel k záveru, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti alebo právnu argumentáciu, s ktorou by sa súd prvej inštancie už v napadnutom rozsudku nevysporiadal, pričom s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, pričom súd prvej inštancie podrobne odôvodnil skutkové okolnosti danej veci, z ktorých vychádzal a aplikoval na ne aj správne právne predpisy, pričom podľa názoru odvolacieho súdu je záver súdu prvej inštancie vecne správny a aj spravodlivý, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Ak po vznesenej námietke premlčania sa právny zástupca strany k takejto námietke vôbec nevyjadří, nevyužije teda možnosť spochybniť záver o dôvodnosti námietky premlčania, ktorú následne súd vyhodnotí ako dôvodnú, je potrebné dospieť k záveru, že advokát v danej veci nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože ak bola námietka vznesená, súd sa ňou musel zaoberať a k spochybneniu jej dôvodnosti mohlo dôjsť práve vyjadrením právneho zástupcu žalovaných k tejto námietke. Ak sa žalobca k vznesenej námietke premlčania vôbec nevyjadril a nespochybnil ju, nekonal ako advokát s odbornou starostlivosťou, pričom z vykonaného dokazovania ani nebolo preukázané, že by žalovaných na dôvodnosť vznesenej námietky premlčania bol upozornil, čo by malo na výsledok tohto sporu vplyv. Za takejto situácie vyhodnotenie otázky, či boli právne služby poskytnuté žalobcom žalovaným účelne vykonané a s potrebnou odbornou starostlivosťou súdom prvej inštancie, považoval odvolací súd za správne a spravodlivé.

13. K odvolaniu žalovaných odvolací súd uvádza, že chyba v rozsudku, keď na 2 -12 strane nie je uvedené označenie spisovej značky tejto veci nemá vplyv na správnosť napadnutého výroku rozsudku a následne bola odstránená vydaním opravného uznesenia. Čo sa týka námietky ohľadom štúdia žaloby v trvaní 2 hodiny, pričom podľa žalovaného v 1. rade malo ísť len o jednu hodinu, je potrebné dodať, že predmetom žaloby bol nárok na zaplatenie odmeny za prípravu záverečnej reči dňa 09. 08. 2017 a odmenu za zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 09. 08. 2017, a nie odmena za štúdiom žaloby, pričom prečo nebola odmena za úkony právnej pomoci uplatnené v žalobe priznaná, súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v bode 47. napadnutého rozsudku, s čím sa odvolací súd tiež stotožňuje. Ohľadom vrátenia sumy 65,- eur, uvádzanej v odvolaní, odvolací súd poukazuje na bod 49. napadnutého rozsudku, s ktorým sa tiež v plnom rozsahu stotožňuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní (došlo k potvrdeniu zamietajúceho výroku), priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).